

C-126/20. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2020. március 6.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Verwaltungsgericht Berlin (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. február 24.

Felperes:

ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Alperes:Bundesrepublik Deutschland, képviseli: Umweltbundesamt
Deutsche Emissionshandelsstelle**Az alapeljárás tárgya**

A Deutsche Emissionshandelsstelle (német kibocsátás-kereskedelmi hatóság, a továbbiakban: DEHSt) kiosztásról szóló határozatának megtámadása – A „hő-referenciaértékkel rendelkező létesítményrész” fogalom – A „technológiai kibocsátásokkal rendelkező létesítményrész” fogalom – A hő-referenciaérték szerinti és a technológiai kibocsátások szerinti kiosztás viszonyának tisztázása iránti kérelem

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az uniós jog – konkrétan a 2011/278/EU határozat – értelmezése; jogalap: EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A földgáz feldolgozással összefüggésben (savanyú gáz formájában) az úgynevezett Claus-eljárás keretében, a földgázban található CO₂-nek a gázkeverékből történő kivonásakor a légkörbe juttatott CO₂ esetén olyan kibocsátásról van-e szó, amely a 2011/278/EU bizottsági határozat 3. cikke h) pontjának első mondata értelmében a 3. cikk h) pontjának v. alpontjában említett folyamatból származik?

2. A 2011/278/EU bizottsági határozat 3. cikke h) pontjának első mondata értelmében vett CO₂-kibocsátás „származhat-e” olyan folyamatból, amely során a nyersanyagban található CO₂-t juttatják a légkörbe anélkül, hogy e folyamat keretében további CO₂ keletkezne, vagy ez az előírás megköveteli, hogy a légkörbe juttatott CO₂ eleve a folyamat eredményeképpen keletkezzen?

3. A 2011/278/EU bizottsági határozat 3. cikke h) pontjának v. alpontja értelmében vett széntartalmú nyersanyag „felhasználásáról” van-e szó, ha az úgynevezett Claus-eljárás során a természetben előforduló földgázt kén előállításához használják fel, és ennek során a földgázban található CO₂-t a légkörbe juttatják, anélkül, hogy a földgázban található CO₂ a folyamatban végbemenő kémiai reakcióban részt venne, vagy a „felhasználás” fogalma szükségszerűen megköveteli, hogy a szén a végbemenő kémiai reakcióban részt vegyen, illetve ahhoz akár szükséges legyen?

4. Az első három kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Ha a kibocsátás-kereskedelmi rendszerben való részvételi kötelezettség hatálya alá tartozó létesítmény mind a hő-referenciaértékkel rendelkező létesítményrész, mind a technológiai kibocsátásokkal rendelkező létesítményrész létesítése tényállási feltételeit teljesíti, akkor melyik referenciaérték szerint történik a kibocsátási egységek ingyenes kiosztása? A hő-referenciaérték szerinti kiosztási igény elsőbbséget élvez a technológiai kibocsátások szerinti igényhez képest, vagy a technológiai kibocsátások szerinti igény élvez elsőbbséget a specialitás okán a hő-referenciaértékkel és a tüzelőanyag-referenciaértékkel szemben?

5. Az első négy kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

A harmadik kereskedési időszakra vonatkozó kibocsátási egységek ingyenes többletkiosztására vonatkozó igények teljesíthetők-e a harmadik kereskedési időszak végét követően a negyedik kereskedési időszak egységeivel, ha a kiosztásra vonatkozó ilyen igény fennállását a bíróság csak a harmadik kereskedési időszak lejártát követően állapítja meg, vagy a harmadik kereskedési időszak végével a még nem teljesített, kiosztásra vonatkozó igények megszűnnek?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A 2009. március 11-i 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2009. L 87., 109. o.) és legutóbb a 2015. október 6-i (EU) 2015/1814 európai parlamenti és tanácsi határozattal (HL 2015. L 264., 1. o.) módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.), 2. cikk, a 10a. cikk (1) és (4) bekezdése, 13. cikk, I. melléklet

A kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat (HL 2011. L 130., 1. o.) módosított változata, a 3. cikk c) pontja és h) pontjának v. alpontja

Az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról szóló, 2015. október 6-i (EU) 2015/1814 európai parlamenti és tanácsi határozat (HL 2015. L 264., 1. o.), (7) preambulumbekkezdés

A Bizottság kibocsátás-kereskedelemmel kapcsolatos iránymutatásai

Guidance Document n°8 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 Waste gases and process emissions sub-installation

A Bíróság hivatkozott ítélezési gyakorlata

2016. szeptember 8-i Borealis és társai ítélet (C-180/05, EU:C:2016:647, különösen a 62. és 69. pont)

2019. június 20-i ExxonMobil Production Deutschland ítélet (C-682/17, EU:C:2019:518)

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

A 2011. július 27-i Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen (az üvegházhatású gázok kibocsátás-kereskedelméről szóló törvény, a továbbiakban: TEHG 2011), a 9. § (1) és (6) bekezdése, az I. melléklet 2. részének 1. pontja; a Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020 (az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek 2013 és 2020 közötti kereskedési időszakban történő kiosztásáról szóló rendelet, a továbbiakban: ZuV 2020) 2011. szeptember 26-i változata, a 2. § 29. pontja (technológiai kibocsátásokkal rendelkező létesítményrész) b) alpontjának dd), ee) alpontja és a 2. §

29. pontjának c) alpontja, a 2. § 30. pontja (hő-referenciaértékkel rendelkező létesítményrész), a 3. § (1) bekezdése (létesítményrészek létesítése)

A Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020 (az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek 2013 és 2020 közötti kereskedési időszakban történő kiosztásáról szóló rendelet, a továbbiakban: ZuV 2020) 2011. szeptember 26-i változata, a 2. § 29. pontjának (technológiai kibocsátásokkal rendelkező létesítményrész) a), b) és c) alpontja, a 2. § 30. pontja (hő-referenciaértékkel rendelkező létesítményrész), a 3. § (1) bekezdése

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A **felperes**, amely a C-682/17. sz. ügy felperese is volt, földgázfeldolgozó létesítményt üzemeltet Großenknetenben (Alsó-Szászország), amely létesítményben ként nyernek ki. A kénkinyerő berendezés az úgynevezett Claus-eljárást alkalmazza. A felperesi létesítmény a földgáznak (nyersgáznak) a lelőhelyei feltárását követő feldolgozását szolgálja. E gázt az abban található hidrogén-szulfid magas koncentrációja alapján savanyúgáznak is nevezik. A földfelszín alatt található földgáz természetes formájában szén-dioxidot tartalmaz. A földgáznak a vezetékhálózatba történő betáplálása előtt a hálózatüzemeltető által előírt minőség betartása érdekében a szén-dioxidot – a nyersgáz többi természetes alkotóeleméhez hasonlóan – részben el kell távolítani. A felperes földgázfeldolgozó létesítményében a kinyert földgázból eltávolítják a kénösszetevőket, valamint a szén-dioxidot, és elemi ként nyernek. A földgázfeldolgozó létesítmény különösen egy (Claus-berendezésekből, göztülhevítőből, gőzkazánból és gázmotoros berendezésből álló) kénkinyerő berendezésből, földgáz-kéntelenítő (földgáztisztító) és földgázszáritó berendezésekből, füstgáztisztító berendezésekből, valamint vészhelyzeti fáklyázó berendezésekből áll. A Claus-berendezések a CO₂-kibocsátás fő forrásai.
- 2 A Deutsche Emissionshandelsstelle (német kibocsátás-kereskedelmi hatóság, a továbbiakban: DEHSt) a 2014. február 17-i határozatával a 2013-tól 2020-ig tartó kereskedési időszakra (harmadik kereskedési időszak) összesen 4 216 048 kibocsátási egységet osztott ki ingyenesen a felperes számára. A kiosztás részben hő-referenciaérték, részben tüzelőanyag-referenciaérték alkalmazása alapján történt. A felperes által szintén kért, technológiai kibocsátás alapján történő kiosztást azzal az indokolással tagadták meg, hogy a szén-dioxid kibocsátás nem a földgázfeldolgozás folyamatából (az úgynevezett Claus-eljárásból) származik, hanem a szén-dioxid már a földgázfeldolgozás nyersanyagában megtalálható. A kibocsátást tehát csupán – az eljárás természetéből eredően – átvezetik a berendezésen.
- 3 A felperesnek a kiosztásról szóló határozat ellen benyújtott 2014. március 12-i panaszát a DEHSt a 2019. október 7-i határozatával elutasította. Indokolásként lényegében azt fejtették ki, hogy a Zuteilungsverordnung 2020 (a kiosztásról szóló

2020. évi rendelet, a továbbiakban: ZuV 2020) 2. §-a 29. pontja b) alpontjának ee) alpontja szerinti, technológiai referenciaérték alapján történő kiosztásra nem kerülhet sor. Az úgynevezett Claus-berendezésekben lezajló eljárás esetében exoterm kémiai reakcióról van szó, amelyben a hidrogén-szulfid kénné alakul át. Az eljárás során keletkező hőt a szóban forgó létesítményben hővisszanyerő kazánokba gyűjtik be, majd a létesítményben felhasználják. A keletkező hőnek a Claus-berendezésekben a hő-referenciaértékkel rendelkező létesítményrészben történő felhasználására vonatkozó kiosztás jogszerűen történt. A nyersgáz földgázzá történő feldolgozásakor exoterm kémiai reakció során kén képződik. A szén-dioxid nem vesz részt az úgynevezett Claus-reakcióban, és az nem is szükséges e reakcióhoz. A szén-dioxid pusztán a tüzelőanyag-felhasználást kísérő gáz. A kiosztásról szóló rendelet vonatkozó előírása értelmében felhasználásról csupán a nem széntartalmú hidrogén-szulfid tekintetében van szó. A Claus-reakció révén nem képződik további szén-dioxid. Azaz a később kéményen keresztül a légkörbe juttatott szén-dioxid nem a Claus-eljárás eredményeképpen képződik.

- 4 A 2019. november 8-án előterjesztett keresetével a felperes továbbra is érvényesíteni kívánja igényét.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 5 A **felperes** a következőket adja elő: A Claus-eljáráshoz a felhasznált gáz magas hidrogén-szulfid tartalma szükséges. A Claus-eljárás esetében a hidrogén-szulfid kénné történő exoterm átalakulására két lépésben kerül sor. Az első termikus szakaszban a hidrogén-szulfid körülbelül egyharmadát elégetik a Claus-kemencében, és kén-dioxid jön létre. A második lépésben két, illetve három egymást követő katalitikus szakaszban exoterm reakció során további kén keletkezik. Az utolsó katalitikus szakaszt követően a Claus-gáz nitrogén, vízgőz és szén-dioxid mellett kis mennyiségben kéntartalmú összetevőket tartalmaz, amelyeket a csatlakoztatott füstgáztisztító berendezésben kivonnak. A gáztisztítóból a Claus-berendezésbe vezetett és a savanyúgázban a nyersanyag természetéből eredően megtalálható CO₂, amelynek kezelése a jelen ügyben vitatott, nem vesz részt a bekövetkező Claus-eljárásban, hanem azt a hidrogén-szulfidot tartalmazó Claus-gázzal együtt a füstgáztisztító berendezésbe vezetik, és a kéményen keresztül a légkörbe juttatják. A CO₂-kibocsátás fő forrása a természetes savanyú gázban már eleve megtalálható CO₂. Ez a Claus-eljárás révén történő kénkinyerés során a légkörbe jut. Az Európai Unió Bíróságának 2019. június 20-i ítélete szerint a földgázban eleve megtalálható szén-dioxid légkörbe juttatása a kibocsátás-kereskedelemre vonatkozó szabályozás hatálya alá tartozik.
- 6 A felperes úgy véli, hogy ingyenes kiosztásra vonatkozó igénnyel rendelkezik a ZuV 2020 2. §-a 29. pontja b) alpontjának ee) alpontja, illetve a 2011/278 határozat 3. cikke h) pontjának v. alpontja szerinti technológiai kibocsátásokkal rendelkező létesítményrész tekintetében. A jogvita tárgyát képező szén-dioxid kibocsátás egy széntartalmú nyersanyag felhasználásából származik. A

kénkinyerés érdekében alkalmazott savanyú gáz természetes előfordulási helyéről, felszín alatti készletekből származik, és hidrogén-szulfid, vízgőz, metán és szén-dioxid elegyét tartalmazza. A szén-dioxid szenet tartalmaz.

- 7 Az alperesi állásponttal ellentétben a szén-dioxid nem pusztán kísérőgáznak tekintendő. A felperes ezzel kapcsolatos további fejtegetései megfelelnek a C-682/17. sz. ügy alapeljárásában előadott fejtegetéseknek.
- 8 Az alperesi állásponttal ellentétben nincs szó a szén-dioxid pusztá elvezetéséről sem. A felperes ezzel kapcsolatos fejtegetései lényegében szintén megfelelnek a C-682/17. sz. ügy alapeljárásában előadott fejtegetéseknek.
- 9 A felperes véleménye szerint a technológiai kibocsátásokkal rendelkező létesítményrész fogalom-meghatározásának szövege éppen azt feltételezi, hogy a felhasznált nyersanyag szenet tartalmaz. A vonatkozó rendelkezések nem írják elő, hogy a szénnek a bekövetkező kémiai reakcióban is részt kellene vennie. A felhasználás csupán azt feltételezi, hogy valamit egy bizonyos célra használnak. Ez a 2011/278 határozat 3. cikke h) pontja v. alpontjának különböző nyelvi változataiból is következik. A jelen ügyben releváns, a 3. cikk h) pontjának v. alpontjában foglalt rendelkezéssel ellentétben például a 3. cikk h) pontjának iv. alpontja szerinti eljárások esetében a rendelkezés szövege kifejezetten azt feltételezi, hogy a széntartalmú anyag részt vesz a reakcióban.
- 10 A rendszertani és teleologikus megfontolásokra alapozott, arra vonatkozó további érvek, hogy a technológiai kibocsátások tekintetében nem a szénnek a Claus-reakcióban történő részvételét, hanem az adott eljárásnak a CO₂-kibocsátás keletkezésével fennálló pusztá okozati összefüggését kell figyelembe venni, megfelelnek a C-682/17. sz. ügy alapeljárásában előadott érveknek.
- 11 Végül a felperes rámutat arra, hogy a kiosztásra vonatkozó egységes uniós szabályok nem kívánják a kén előállítására szolgáló létesítményeket a hő-referenciaérték szerinti kiosztásra korlátozni. A hő-referenciaértékre való korlátozás – azon számos más kémiai termékre tekintettel, amelyekre vonatkozóan a 2011/278 határozat I. mellékletében kifejezetten termék-referenciaértékeket írtak elő – nem igazolható egyenlőtlen bánásmódnak minősülne. Figyelembe kell venni, hogy a földfelszín alól kinyert szén-dioxid mennyiségeket más létesítményrész nem fedí le.
- 12 Az **alperes** érvei lényegében megfelelnek a C-682/17. sz. ügy alapeljárásában előadott érveknek.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 13 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a Bíróság által a C-682/17. sz. eljárásban eldöntött ügytől eltérően a jelen ügyben a felperesnek a létesítményhez tartozó erőműve csak 2014-ben kezdte meg működését, és először 2014 nyarán –

ezáltal a harmadik kereskedési időszak kezdetét és a kiosztásról szóló határozat meghozatalát követően – juttatott villamos energiát a közcélú hálózatba.

- 14 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első három, arra vonatkozó kérdés, hogy fennáll-e a kibocsátási egységek ingyenes kiosztására vonatkozó igény a jelen ügyben szóban forgó létesítményben bekövetkező úgynevezett Claus-eljárás tekintetében, és ha igen, akkor mely referenciaérték szerint, befolyásolja a felperes kiosztásra vonatkozó igényének mértékét.
- 15 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés alapjául a Bíróságnak a 2016. szeptember 8-i Borealis és társai ítéletében, konkrétan ezen ítélet 62. és 69. pontjában szereplő fejtegetései szolgálnak.
- 16 Ezekből a fejtegetésekből a kérdést előterjesztő bíróság szerint az következik, hogy a három úgynevezett „tartalék-referenciaérték” hierarchikus sorrendjének a kérdése nem merülhet fel a kiosztásnál. Ha a fogalmak az összes vonatkozó esetben kölcsönösen kizárják egymást, úgymint csak a háromból az egyik referenciaérték szerinti kiosztás jöhet szóba. Az alperes az eljáró bírósági tanács előtt folyamatban lévő több más eljárásban továbbra is azt az álláspontot képviseli, hogy a három úgynevezett „tartalék-referenciaértéknek” hierarchikus sorrendje van, és abból indul ki, hogy a hő-referenciaérték elsőbbséget élvez a technológiai kibocsátások szerinti kiosztáshoz képest.
- 17 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első három kérdésre adandó válasz függvényében a jelen ügyben lehetségesnek tűnik, hogy az úgynevezett Claus-eljárásból származó kibocsátás a hő-referenciaérték fogalmát és a technológiai kibocsátások fogalmát is teljesítheti. A hő-referenciaérték és a tüzelőanyag-referenciaérték elhatárolása a mérhető és nem mérhető hő közti különbség miatt egyértelmű. Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint a jelen ügyben – az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első három kérdésre adandó válasz függvényében – szükségesnek tűnik a hő-referenciaérték szerinti és a technológiai kibocsátások szerinti kiosztás viszonyának tisztázása. Ha ugyanis az úgynevezett Claus-eljárásban a 2011/278 határozat 3. cikke h) pontjának v. alpontja értelmében szénttartalmú nyersanyagot használnak fel, akkor az exoterm Claus-eljárásban keletkező hőre tekintettel a 2011/278 határozat 3. cikkének c) pontja alapján hő-referenciaérték szerinti és a 3. cikke h) pontjának v. alpontja alapján technológiai kibocsátások szerinti kiosztás egyaránt figyelembe vehető.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdés az eljáró bírósági tanács álláspontja szerint akkor releváns, ha a jelen peres eljárásban a harmadik kereskedési időszak vége előtt nem született jogerős ítélet.

- 18 A harmadik kereskedési időszak 2020. december 31-én ér véget. A német bíróságok ítélkezési gyakorlata szerint az első és a második kereskedési időszak vége azt eredményezte, hogy a kereskedési időszak végét követő év április 30-áig még nyitott, kiosztásra vonatkozó igények már nem voltak teljesíthetők, hanem a

nemzeti jogban rögzített kifejezett átmeneti rendelkezés hiányában megszűntek. Bíróság előtt még folyamatban lévő és ezáltal nyitott kiosztási igényekre vonatkozó átmeneti rendelkezés a harmadik kereskedési időszakban sincs a nemzeti jogban. A nemzeti átmeneti rendelkezés e hiányát azzal indokolták, hogy a 2021 és 2030 közötti kereskedési időszakra vonatkozó egységek ingyenes kiosztását szabályozó rendelkezéseket a kiosztásról szóló uniós rendeletben véglegesen rögzítették, és a kiosztásra vonatkozó igényeknek a kereskedési időszakokon átnyúló kiegyenlítése csak akkor megengedett, ha ezt a kiosztásról szóló, a negyedik kereskedési időszakra vonatkozó (a szövetségi kormány válaszában időpontjában még kidolgozás alatt álló) uniós rendeletben előírták.

- 19 A kérdést előterjesztő bíróság a még nyitott kiosztási igényeknek az uniós jog szempontjából egységes értékelése mellett foglal állást. A bíróság rámutat arra, hogy erre vonatkozó kifejezett szabályozás sem a 2003/87 irányelvben, sem a 2011/278 határozatban nem található. Az időközben rendelkezésre álló, 2018. december 19-i (EU) 2019/331 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben (HL 2019. L 59., 8. o.; helyesbítés: HL 2019. L 180., 31. o.; a kiosztásról szóló uniós rendelet) sincs a kiosztási igények kereskedési időszakokon átnyúló kiegyenlítésére vonatkozó szabályozás például bírósági ítéletek miatti tartalék formájában.
- 20 A 2003/87 irányelv 13. cikkében foglalt, az egységek érvényességére vonatkozó szabályozás nem rendelkezik a harmadik kereskedési időszak végén még ki nem osztott egységek kérdéséről. A 2015. október 6-i (EU) 2015/1814 európai parlamenti és tanácsi határozat (7) preambulumbekkezdése szerint a 2003/87/EK irányelv 10a. cikkének (7) bekezdése értelmében létesítmények számára ki nem osztott kibocsátási egységeket és az irányelv 10a. cikke (19) és (20) bekezdésének alkalmazása miatt létesítmények számára ki nem osztott kibocsátási egységeket („ki nem osztott kibocsátási egységek”) 2020-ban tartalékba kell helyezni. A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint a (7) preambulumbekkezdés amellest szól, hogy a harmadik kereskedési időszakból a negyedik kereskedési időszakba történő átmenet nem eredményezi az ezen időpontig nem teljesített, többletkiosztásra vonatkozó igények megszűnését. A harmadik kereskedési időszak végéig nem teljesített, többletkiosztásra vonatkozó igények sorsát szabályozó egyértelmű rendelkezés azonban nincsen.
- 21 Ez a kérdés az eljáró bírósági tanács előtt és a felsőbb fokon eljáró nemzeti bíróságok előtt még folyamatban lévő több eljárásban felmerül. Mivel nem minden eljárásban lesz lehetséges a kereskedési időszak végéig jogerős határozatot hozni, és a német bíróságok eddigi ítélkezési gyakorlata alapján a létesítmények üzemeltetői a kiosztásra vonatkozó igények megszűnésétől tartanak, már ideiglenes intézkedés iránti kérelmeket terjesztettek elő az eljáró bírósági tanácsnál. Az ideiglenes intézkedés iránti kérelemmel kapcsolatos ilyen eljárásban az eljáró bírósági tanács nem előlegezheti meg a Bíróságnak ez e kérdés tekintetében szükséges döntését.

- 22 A kérdést előterjesztő bíróság arra kéri a Bíróságot, hogy a harmadik kereskedési időszak végének az ezen időpontig nem teljesített, kiosztásra vonatkozó igények sorsára gyakorolt hatását az előzetes döntéshozatalra előterjesztett többi kérdésre adandó választól függetlenül is tisztázza, mivel olyan alapvető kérdéstről van szó, amely kibocsátási egységek többletkiosztása iránt az Unióban még folyamatban lévő valamennyi bírósági eljárásban felmerül, és amely a jogbiztonság, valamint a kibocsátás-kereskedelemre vonatkozó uniós jogszabályok alkalmazásának egységessége érdekében sürgős tisztázást igényel.

MUNKADOKUMENTUM